

A középkor legnépszerűbb magyar királyát, I. Lászlót 1077-ben választották meg az ország uralkodójává. A legjelentősebb Árpád-házi királyok egyike valamikor az 1040-es években született lengyel földön.

Harcban való bátorsága már herceg korában megmutatkozott, amikor 1068-ban a Kelet-Magyarországot pusztító besenyőket és úzokat megverte. A menekülő leányrabló pogányok egyikét Szent László utolérte, s párviadalban legyőzte. Számos Kárpát-medencei templom freskóján megörökítették ezt a jelenetet, amely a hagyományban úgy maradt fenn, mint Szent László harca a kunnal, mivel a korabeli krónikák a támadókat kunoknak nevezték.

Határozott és keménykezű uralkodó volt, törvényeiben védte a magántulajdont, kegyetlenül büntette a tolvajokat és rablókat. Ugyanakkor bőkezűen támogatta az egyházat, és az ő idejében avatták az első magyar szenteket, köztük az államalapító István királyt.

Uralkodásának második felében hódításokba kezdett. Elfoglalta a trónviszály dúlta Horvát Királyságot, majd Szlavóniát is, a hadjáratot azonban félbe kellett szakítania, mert keletről kunok törtek be országába. Az ellenük vonuló László az Al-Duna mentén két csatában is legyőzte őket. Nem sokkal később sereget vezetett orosz földre, s a lengyel politikába is beavatkozott. Amikor újabb hadjáratra indult, megbetegedett, és 1095-ben meghalt. Előbb Somogyváron temették el, majd holttestét átvitték Nagyváradra, és ott helyezték örök nyugalomra.

Tisztelete fokozatosan alakult ki a harcban való jártassága, a csatákban mutatott személyes bátorsága következtében, főképp azt követően, hogy 1192-ben szentté avatták. Váradi sírja csodatévő zarándokhelynek számított, és az Anjou-kori lovagi kultúra példaképeként ő került az aranyforint hátlapjára is. A Kolozsvári testvérek készítette lovas szobrát 1390-ben ugyancsak Váradon állították föl. Róla szól az első eredeti magyar nyelvű vers is, melynek címe: Ének Szent László királyról.

A 2017-es évet Szent László-émlékvénekként nyilvánította a kormányzat a lovagkirály trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából.